

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ
ΤΩΝ ΠΟΛΥΩΝΥΜΩΝ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΩΝΥΜΩΝ
νπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

1. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ ἔξῆς πρόβλημα. Νὰ δοισθοῦν περιοχαὶ τοῦ μαγαδικοῦ ἐπιπέδουν αἱ δποῖαι περιέχουσιν πάντοτε δῖςας τῆς ἀλγεβρικῆς ἔξισώσεως.

$$(1) \quad a_0 + a_1 z + a_2 z^2 + \dots + a_p z^p + \dots + a_m z^m = 0$$

ὅταν δλοι ἡ τινὲς τῶν συντελεστῶν αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς συνθήκας τεθείσας ἐκ τῶν προτέρων.¹ Ως περιοχὰς τοῦ ἐπιπέδου θὰ θεωρήσωμεν κύκλους μὲ κέντρον τὴν ἀρχήν. Ἐν ἀλλαῖς λέξεισ θὰ ἀναζητήσωμεν ἀνότερα δρατῶν μέτρων ἐνὸς ὀρισμένουν ἀριθμοῦ διζῶν τῆς ἔξισώσεως (1).

Τὸ πρόβλημα τοῦτο θεωρηθὲν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Landau¹ ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ θεωρήματος τοῦ Picard ἐμελετήθη ἐκ νέου βαθύτερον ὑπὸ τῶν Montel, Vleck, Biernacki κ.λ.π. Τὴν θέσιν ὅμως τοῦ προβλήματος ἔδωσε κυρίως δ. κ. Paul Montel² εἰς τὸ ὑπόμνημά του τοῦ 1923, ἐν τῷ δποίῳ ἀπέδειξεν δτὶ ἐὰν ἡ ἔξισώσις (1) γραφῆ ὑπὸ τὴν μορφὴν

$$(2) \quad 1 + a_1 z + a_2 z^2 + \dots + a_p z^p + \dots + a_{p+k} z^{p+k} = 0$$

$(a_p \neq 0)$ ὑπάρχουν πάντοτε p δῖαι τῆς ἔξισώσεως (2) μικούτεραι κατὰ μέτρον ἀριθμοῦ φ ($a_1, a_2, \dots, a_p, k$) ἔξαρτωμένου ἐκ τῶν p πρώτων συντελεστῶν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄρων τοῦ πολυωνύμου. Τὴν πρότασιν ταύτην

¹ E. Landau a) Uebet den Picardschen Satz (Vierteljahrsschrift der Naturforscher der Gesellschaft in Zürich, t. I 1906, p. 252-318).

a) Sur quelques généralisations du théorème de M. Picard (Annales de l'École Normale Supérieure 3e série t. 24, 1907, p. 179-201).

² Paul Montel. Sur les modules des zéros des polynomes (Annales de l'École Normale Supérieure 3e série t. 40, p. 1-34).

τοῦ κ. Montel θὰ πορισθῶμεν κατωτέρω ἐκ νέου ἐξ ἑνὸς θεωρήματος, τὸ δποῖον πραγματευόμεθα καὶ τὸ δποῖον ἀποτελεῖ γενίκευσιν μιᾶς προτάσεως τοῦ Sergesco¹, "Ως ἀφετηάιν ἐν τῇ παρούσῃ μας ἐργασίᾳ θὰ ἔχωμενιν θεώρημα τοῦ Pellet² ἐξ ἑνὸς δὲ ἄλλου θεωρήματος τοῦ Welsh³ δίδοντος ἀνώτερον ὅριον ὅλων τῶν ἡζῶν ἑνὸς πολυωνύμου μὲ τυχόντας συντελεστὰς μὴ ὑποκειμένους εἰς οὐδεμίαν συνθήκην θὰ εὑρωμεν ἀνώτερον ὅριον διὰ ρ̄ δίζας.

2. Κατὰ πρῶτον θὰ δείξωμεν διὰ νέας μεθόδου τὸ θεώρημα τοῦ Pellet, θὰ συναγάγωμεν δ' ἀκολούθως πορίσματά τινα λίσταν ἐνδιαφέροντα. Τὸ ἐν λόγῳ θεώρημα ἔχει ὡς ἐξῆς :

Θ ε ώ ρ η μ α ἔστω πολυώνυμον

$$(1) \quad \varphi(z) \equiv z^m + \alpha_{m-1} z^{m-1} + \cdots + \alpha_n z^n + \cdots + \alpha_1 z + \alpha_0 \quad (\alpha_n \neq 0)$$

μὲ συντελεστὰς τυχόντας φανταστικοὺς ἀριθμούς. Ἐὰν τὸ πολυώνυμον μὲ πραγματικοὺς συντελεστάς :

$$(2) \quad f(x) \equiv x^m + |\alpha_{m-1}| x^{m-1} + \cdots + |\alpha_{n+1}| x^{m+1} - |\alpha_n| x^n + |\alpha_{n-1}| x^{n-1} + \cdots + |\alpha_0|$$

(τὸ δποῖον κατωτέρω θὰ καλοῦμεν προσηρτημένον τοῦ $\varphi(z)$) ἔχει δύο διακεκριμένας θετικὰς ἡζας θ_1, θ_2 , (τὸ πολυώνυμον τοῦτο ὡς παρουσιάζον δύο μόνον παραλλαγὰς ἔχει ἢ δύο θετικὰς ἡζας ἢ καμίαν) τότε η ἡζα τοῦ πολυωνύμου $\varphi(z)$ κείνται ἐντὸς ἢ ἐπὶ τῆς περιφερείας κύκλου ἀκτίνος θ_1 καὶ $m-n$ ἡζας αὐτοῦ κείνται ἐκτὸς ἢ ἐπὶ τῆς περιφερείας κύκλου μὲ ἀκτίνα θ_2 .

'Α πόδειξις. Ἐστω ξ ἡζα τις τοῦ πολυωνύμου (1). Βλέπομεν τότε ἀμέσως ὅτι η ἡζα αὕτη δὲν δύναται νὰ κείται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δακτυλίου

$$(3) \quad \theta_1 < |z| < \theta_2$$

¹ P. Sergesco. *Duelques propriétés des polynomes* (re Congrès des Mathématiques Polonais à Wilno 21 No vembre 1931).

² A. Pellet. *Sur un mode de séparation des racines des équations et la formule de Lagrange* (Bulletin des sciences math. (2) 5 1881 p. 393-395).

³ J. Walsh. *An inequality for the roots of an algebraic equation* (An. of Math. (2) 25, 285-286 (1924).

διάτι διὰ κάθε ρίζαν ξ τοῦ πολυωνύμου (1) ἔχομεν

$$\begin{aligned} & |\xi|^m + |a_{m-1}| |\xi|^{m-1} + \dots + |a_{n+1}| |\xi|^{n+1} - | \\ & - |a_n| |\xi|^n + |a_{n-1}| |\xi|^{n-1} + \dots + |a_1| |\xi| + |a_0| \geq 0 \end{aligned}$$

ἐνῷ λόγῳ τῆς γενομένης ὑποθέσεως διὰ τὸ πολυώνυμον (2) διὰ κάθε x' κείμενον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ διαστήματος $\theta_1 < x < \theta_2$ εἶναι

$$\begin{aligned} & x'^m + |a_{m-1}| x'^{m-1} + \dots + |a_{n+1}| x'^{n+1} - |a_n| x'^n + | \\ & |a_{n-1}| x'^{n-1} + \dots + |a_1| x' + |a_0| < 0 \end{aligned}$$

ῶστε μένει νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐντὸς η ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου $|z| \leq \theta_1$ κεῖνται, ἀκριβῶς η ρίζαι τοῦ πολυωνύμου (1). Πρὸς τοῦτο θεωροῦμεν τὸ πολυώνυμον.

$$(4) \quad \varphi(z, t) = z^m + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_n z^n + a_{n-1} t z^{n-1} + \dots + a_1 t z + a_0 t$$

ὅπου η πραγματικὴ μεταβλητὴ t (παράμετρος) μεταβάλλεται εἰς τὸ διάστημα $0 \leq t \leq 1$. Διὰ κάθε τιμὴν $t = t_h < 1$ τὸ προσηρτημένον πολυώνυμον τοῦ (4) ἔχει λόγῳ τῆς γενομένης ὑποθέσεως διὰ τὸ πολυώνυμον (2) καὶ τῶν σχέσεων

$$|t_h a_{n-h}| < |a_{n-h}| \quad h = 1, 2, 3, \dots, n$$

ἀσφαλῶς δύο θετικὰς ρίζας, καθόσον ὑπάρχουν τιμαὶ τοῦ x (π. χ. αἱ μεταξὺ θ_1, θ_2) διὰ τὰς δύοις τὸ πολυώνυμον τοῦτο λαμβάνει ἀρνητικὰς τιμάς. Ἐπὶ πλέον παρατηροῦμεν, ὅτι διὰ δύο τιμὰς τοῦ t , $t_2 < t_1$ αἱ θετικαὶ ρίζαι τοῦ προσηρτημένου πολυωνύμου (4) διὰ τὴν τιμὴν $t = t_2$ περιλαμβάνουν τὰς θετικὰς ρίζας τοῦ ἀντιστοίχου πολυωνύμου διὰ τὴν τιμὴν $t = t_1$. Διὰ τὰς θετικὰς π. χ. ρίζας τοῦ εἰς τὴν τιμὴν t_1 ἀντιστοίχου προσηρτημένου πολυωνύμου τὸ διὰ t_2 ἀντιστοίχον λαμβάνει ἀρνητικὰς τιμάς. Θεωροῦμεν τώρα τυχοῦσαν ἀκολουθίαν τιμῶν t τοῦ διαστήματος $0 \leq t \leq 1$ συγκλίνονσιν εἰς τὸ μηδέν: ὅρ. $t_i = 0$, ($i \rightarrow \infty$). Εἰς αὐτὴν ἀντιστοιχεῖ ἡ ἀκολουθία τῶν πολυωνύμων $\varphi(z, t_i) \equiv \varphi_i(z)$ καὶ εἰς ταύτην ἡ ἀκο-

λοισθία τῶν προσηρτημένων $f_i(x)$ καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ ἀκολουθίαι τῶν

θετικῶν διέζῶν $\vartheta_1^{(i)} \vartheta_2^{(i)}$ δπον

$$0 < \vartheta_1^{(i)} < \vartheta_2^{(i)} \quad i = 1, 2, 3, \dots \infty$$

Ἡ ἀκολουθία $\vartheta_1^{(i)}$ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἶναι διαρκῶς φθίνουσα, ἥτοι διὰ κάθε δείκτην i

$$\vartheta_1^{(i)} > \vartheta_1^{(i+1)} \quad i = 1, 2, 3, \dots \infty$$

ἐπὶ πλέον συγκλίνει καὶ αὕτη εἰς τὸ μηδὲν δηλ. ὅρ. $\vartheta_1^{(i)} = 0$ διότι ἔστω τυχών θετικὸς ἀριθμὸς ϵ δύναμαι τότε νὰ εῦρω ὡς γνωστὸν ἕνα θετικὸν ἀριθμὸν $\delta = \delta(\epsilon)$ εἰς τρόπον ὥστε ἐφόσον οἱ n τελευταῖοι συντελεσταὶ τοῦ πολυωνύμου (2) μένουν μικρότεροι τοῦ δ ὑπάρχονταν τιμαὶ τοῦ x μικρότεραι τοῦ ϵ καθιστῶσαι τὸ πολυωνύμον τοῦτο ἀρνητικόν. Ἀπό τινος ὅμως δείκτου καὶ ἐφεξῆς οἱ n τελευταῖοι συντελεσταὶ τῶν πολυωνύμων $f_i(x)$ μένουν πράγματι μικρότεροι τοῦ δ . Θεωροῦμεν ἥδη τὸ πολυώνυμον $\varphi(z, t)$ διὰ $t = 0$. Τὸ πολυώνυμον τοῦτο ἔχει τὴν διέζων $z = 0$ πολλαπλῆν βαθμοῦ πολλαπλότητος n . Ὡστε κατὰ τὸ θεώρημα δτι αἱ διέζαι εἶναι συνεχεῖς συναρτήσεις τῶν συντελεστῶν ¹ ἐντὸς ἵκανῶς μικροῦ κύκλου περὶ τὸ σημεῖον $z = 0$ ὑπάρχονταν διὰ τὰ πολυώνυμα $\varphi(z, t)$ διὰ τὰς τιμὰς τοῦ t $t < \eta$ n ἀκριβῶς τὸ πλῆθος διέζαι, ἥτοι τὰ πολυώνυμα $\varphi_i(z)$ τῆς ἀκολουθίας μας ἀπό τινος δείκτου τοῦ i καὶ ἔπειτα ἔχουν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τῆς εἰς τὸ ἀντίστοιχόν των προσηρτημένων πολυώνυμον ἀντηκούσης στεφάνης n ἀκριβῶς διέζας. Ἀφ' ἐτέρῳ δταν διὰ τινα τιμὴν τοῦ t $0 < t \leq 1$ δὲσωτερικὸς κύκλος τῆς ἀντίστοιχου στεφάνης περικλείει π τὸ πλῆθος διέζας λόγῳ τῆς ἐν ἀρχῇ γενομένης παρατηρήσεως περὶ τῶν θετικῶν διέζῶν τοῦ προσηρτημένου, καὶ διὰ πᾶσαν μικροτέραν τιμὴν τοῦ t δὲσωτερικὸς κύκλος τῆς ἀντίστοιχου στεφάνης θὰ περικλείει ἐπίσης π τὸ πλῆθος διέζας. Ἐπειδὴ ὅμως ὅπως ἔδειξαμεν ἀπό τινος τὰ πολυώνυμα ταῦτα περιέχουν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τῆς στεφάνης n ἀκριβῶς διέζας ἄρα καὶ τὸ ἀρχικὸν θὰ περιέχει τὸ αὐτὸ πλῆθος διέζῶν.

¹ Bieberbach Ba uer. Vorlesungen über Algebra 5 Aufl 1933 (Taubner).

3. Ἐν πρῶτον πόρισμα τοῦ δειχθέντος θεωρήματος εἶναι τὸ ἀκόλουθον θεώρημα τοῦ D. Mayer¹. Δίδεται τὸ πολυώνυμον μὲ τυχόντας συντελεστὰς

$$\varphi(z) \equiv a_m z^m + \dots + a_{n+1} z^{n+1} + a_n z^n + a_{n-1} z^{n-1} + \dots + a_1 z + a_0$$

διὰ τὸ ὅποιον ἔχομεν

$$(1) \quad |a_n| > A + B \quad A = |a_m| + \dots + |a_{n+1}| \\ B = |a_{n-1}| + \dots + |a_1| + |a_0|$$

τοῦ πολυωνύμου τούτου n ὁῖςαι εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος ἕνα καὶ $m-n$ ἑκτὸς αὐτοῦ.

Πράγματι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ προσηρτημένον πολυώνυμον

$$f(z) \equiv |a_m| z^m + \dots + |a_{n+1}| z^{n+1} - |a_n| z^n + \\ + |a_{n-1}| z^{n-1} + \dots + |a_1| z + |a_0|$$

δυνάμει τῆς (1) θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς δύο θετικὰς ὁῖςας καθόσον

$$(2) \quad f(0) > 0, \quad f(1) < 0, \quad f(P) > 0$$

(P ἀριθμὸς θετικὸς ἀρκετὰ μέγας) ἐπὶ πλέον μία τῶν ὁῖσῶν τούτων θὰ εἶναι συμφώνως τῶν (2) μικροτέρα ἢ δὲ ἄλλη μεγαλειτέρα τῆς μονάδος ἥρα κατὰ τὸ προηγούμενον θεώρημα n ὁῖςαι τοῦ δοθέντος πολυωνύμου $\varphi(z)$ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς μονάδος καὶ $m-n$ ἑκτός.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἰσχύει καὶ ἡ ἔτι γενικωτέρα πρότασις. Δοθέντος τοῦ πολυωνύμου

$$\varphi(z) \equiv a_m z^m + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_n z^n + \dots + a_1 z + a_0$$

¹ Τὸ θεώρημα τοῦτο ἐξεφωνήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ D. Mayer εἰς τὸ ὑπόμνημά του (*Sur les équations algébriques Nouvelles annales de Math. 3e série 1891 p. 111*).

εάν πληρούται ή συνθήκη

$$(3) \quad |\alpha_n| > (A+B) \vartheta^m \quad \vartheta \geq 1$$

η οποία αντοῦ ενδισκούνται έντος καὶ $m-n$ έκτος τοῦ κύκλου τῆς μονάδος.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἥν $n=m$ τὸ θεώρημα ισχύει ἐπίσης καὶ ἀποδεικνύεται ὡς ἔπειται. Ἐστω ὅτι διὰ τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = \alpha_m z^m + \alpha_{m-1} z^{m-1} + \dots + \alpha_1 z + \alpha_0$$

ισχύει ή συνθήκη

$$(σ) \quad |\alpha_m| > |\alpha_{m-1}| + |\alpha_{m-2}| + \dots + |\alpha_1| + |\alpha_0|$$

λέγω τότε ὅτι διαιτεί οἱ οὗτοι αἱ οὖτε τοῦ δοθέντος πολυωνύμου ενδισκούνται έντος τοῦ κύκλου τῆς μονάδος. Πράγματι έάν θεωρήσωμεν τὴν τυχοῦσαν οὖταν αντοῦ ἔστω τὴν x ($|x| = p$) έχομεν

$$|\alpha_m| p^m - \left\{ |\alpha_{m-1}| p^{m-1} + |\alpha_{m-2}| p^{m-2} + \dots + |\alpha_1| p + |\alpha_0| \right\} \leq 0$$

*Εάν ἐπομένως $p \geq 1$ θὰ έχωμεν

$$|\alpha_m| p \leq |\alpha_{m-1}| + |\alpha_{m-2}| + \dots + |\alpha_1| + |\alpha_0|$$

ἄρα καὶ

$$|\alpha_m| \leq |\alpha_{m-1}| + |\alpha_{m-2}| + \dots + |\alpha_1| + |\alpha_0|$$

ἀφοῦ $p \geq 1$ τοῦτο δῆμος εἶναι ἀντίθετον τῆς (σ) ἄρα $p < 1$

5. Στηριζόμενοι ἡδη εἰς τὴν προηγουμένην πρότασιν δυνάμεθα νὰ δεῖξωμεν τὸ θεώρημα τοῦ Sergesco καὶ ὡς ἔξης. Λάβομεν ἐκ νέου τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = \alpha_m z^m + \alpha_{m-1} z^{m-1} + \dots + \alpha_1 z + \alpha_0$$

καὶ ἐποθέτομεν ὅτι πληρούνται αἱ συνθήκαι

$$(τ) \quad |\alpha_m| > |\alpha_i| \quad i=0, 1, 2, \dots m-1$$

τοῦ πολυωνύμιου τούτου λέγω δτι ὅλαι αἱ ὁῖςαι εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2. Πράγματι ἐὰν εἰς τὸ φ (z) ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν

$$z = 2x$$

λαμβάνομεν ὡς μετασχηματισμένον πολυώνυμον αὐτοῦ τὸ

$$\varphi_1(x) \equiv 2^m a_m x^m + 2^{m-1} a_{m-1} x^{m-1} + \dots + 2^1 a_1 x^1 + 2a_0 \equiv \\ \equiv a_m^1 x^m + a_{m-1}^1 x^{m-1} + \dots + a_1^1 x^1 + a_0^1$$

ἐκ τῶν σχέσεων ὅμως (τ) ἔχομεν

$$(τ') \quad \left| \begin{array}{l} |a_m| > |a_0| \\ 2|a_m| > |2| |a_1| \\ 2^2 |a_m| > |2^2| |a_2| \\ \vdots \\ 2^{m-1} |a_m| > |2^{m-1}| |a_{m-1}| \end{array} \right.$$

ἢ ἐὰν προσθέσωμεν ταύτας κατὰ μέλη

$$\left\{ | + 2 + 2^2 + \dots + 2^{m-1} \right\} |a_m| = (2^m - 1) |a_m| > 2^{m-1} |a_{m-1}| + \\ + \dots + 2 |a_1| + |a_0|$$

ἢ

$$|a_m^1| > |a_{m-1}^1| + |a_{m-2}^1| + \dots + |a_1^1| + |a_0^1|$$

ἢ τελευταία ἀντη ἀνισότης συμφώνως πρὸς τὴν προηγούμενην πρότασιν δεικνύει ὅτι ὅλαι αἱ ὁῖςαι τοῦ $\varphi_1(x)$ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς μονάδος ἢρα δυνάμει τοῦ μετασχηματισμοῦ

$$z = 2x$$

ὅλαι αἱ ὁῖςαι τοῦ φ (z) εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2.

6. Τῆς ἴδιας προτάσεως δίδομεν ὀπόμη καὶ τὴν ἐπομένην ἀπόδει-

ξιν. "Εστω πάλιν ότι διὰ τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_m z^m + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_1 z + a_0$$

ίσχουν αἱ σχέσεις

$$|a_m| > |a_i| \quad i = 0, 1, 2, \dots, m-1$$

λέγω τότε ότι τοῦ πολυωνύμου τούτου ὅλαι αἱ δίζαι εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2.

'Απόδειξις. "Ας είναι x μία τυχοῦσα δίζα τοῦ $\varphi(z)$ καὶ ἀς είναι $|x| = p > 1$ (Τὴν ὑπόθεσιν $p > 1$ δυνάμεθα νὰ κάμωμεν καθόσον αἱ δίζαι $p < 1$ πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ θεωρήματος ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐπομένως μᾶς είναι ἀδιάφοροι) ἔχομεν τότε

$$|a_m| p^m \leq |a_{m-1}| p^{m-1} + |a_{m-2}| p^{m-2} + \dots + |a_1| p + |a_0|$$

ἢ

$$p^m < p^{m-1} + p^{m-2} + \dots + p + 1 = \frac{p^m - 1}{p - 1}$$

ἢ λόγῳ τῆς γενομένης ὑποθέσεως $p > 1$

$$(t) \quad p^{m+1} - 2p^m + 1 < 0$$

ἐκ τῆς τελευταίας δημοσίευσης σχέσεως προκύπτει ἀμέσως $p < 2$ ἐὰν τὴν σχέσιν (t) γράψωμεν τώρα

$$p < 2 - \frac{1}{p^m}$$

ἔπειδὴ $p < 2$ θὰ ἔχωμεν καὶ

$$p < 2 - \frac{1}{2^m}$$

ἥτοι τὸ ἀνώτερον ὅριον τὸ δοθὲν ἕπο τοῦ Sergesco.

7. Μία ἐνδιαφέρουσα ἐφαρμογὴ¹ τῆς δειχθείσης προτάσεως (§ 3)

¹ L. Berwald—Über einige mit dem Satz von Kakeya verwandte Sätze (Math. Zeitschrift B. 37, S. 61).

είναι καὶ ἡ ἐπομένη πρότασις ἡτοις ἀναμφιβόλως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γενικωτέρα ἔκφρασις τοῦ θεωρήματος τοῦ Kakeya ἢ ἐν λόγῳ πρότασις ἔκφρανεται ὡς ἔπειται. Δίδεται τὸ πολυώνυμον

$$f(x) \equiv a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots + a_p x^p + a_{p+1} x^{p+1} - \\ - \dots - a_{m-1} x^{m-1} - a_m x^m$$

ὅπου δλα τὰ α είναι ἀριθμοὶ πραγματικοὶ καὶ θετικοὶ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς συνθήκας

$$(1) -a_{p+1} < -a_{p+2} < \dots < -a_m < 0 < a_0 < a_1 < \dots < a_p$$

λέγω τότε δια ρ τούλαχιστον δίζαι τοῦ πολυωνύμου τούτου εὑρίσκονται εἰς τὸν τόπον

$$|x| \leq 1$$

Πράγματι πολλαπλασιάζοντες τὸ f(x) ἐπὶ (1-x) λαμβάνομεν τὸ πολυώνυμον

$$f_1(x) \equiv f(x)(1-x) = a_0 + (a_1 - a_0)x + (a_2 - a_1)x^2 + \dots + (a_p - a_{p-1})x^p - \\ - (a_{p+1} + a_p)x^{p+1} + (a_{p+1} - a_{p+2})x^{p+2} + \dots + a_m x^m$$

διὰ τὸ διοῖον ἔχομεν

$$(2) \left\{ \begin{array}{l} |a_{p+1} + a_p| = |a_0| + |a_1 - a_0| + |a_2 - a_1| + \dots + \\ + |a_{p-1} - a_{p-2}| + |a_p - a_{p-1}| + |a_{p+1} - a_{p+2}| + \dots + \\ + |a_{m-1} - a_m| + |a_m| \end{array} \right.$$

λόγῳ τῆς τεθείσης συνθήκης (1).

Ἡ ισότης (2) συνεπάγεται προφανῶς δια τὸ πολυώνυμον $f_1(x)$ εἰς τὸν τόπον $|x| \leq 1$ ἔχει τούλαχιστον $(p+1)$ δίζαις, καθόν ἐν εναντίᾳ περιπτώσι δίδοντες μίαν ἀπειροστὴν αὐξησιν εἰς τὸν συντελεστὴν $-(a_{p+1} + a_p)$ οὗτως ὥστε τὸ μέτρον αὐτοῦ νὰ αὐξηθῇ θὰ προέκυπτε

Ἐν νέον πολυώνυμον $F_1(x)$ ἐν τῷ ὅποιῳ ἡ ἰσότης (2) θὰ ἐτρέπετο εἰς ἀνισότητα ἡτὶς συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόδειχθείσαν πρότασιν (§ 3) θὰ συνεπήγετο τὴν ὑπαρξίαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου $|x| < 1$ πλήθους ὁμοίων ($p+1$) ἀκριβῶς τοῦ πολυωνύμου τὸ ὅποιον θὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ $f_1(x)$ μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ — $(a_{p+1} + a_p)$. Πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν γενομένην ὑπόθεσιν¹ ὅτι δηλαδὴ εἰς τὸν τόπον $|z| \leq 1$ ὑπάρχουν ὀλιγώτεραι τῶν $p+1$ ὁμοίαι τοῦ $f_1(x)$ καθόσον ἡ αὔξησις δύναται νὰ εἶναι δσον ἀν ὑέλωμεν μικρὰ (ἐπομένως καὶ ἡ μετατόπισις τῶν ὁμοίων) ἐπομένως δυνάμεθα νὰ δρίσωμεν τὴν αὔξησιν ταύτην εἰς τρόπον ὥστε δσαι ὁμοίαι εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς τῆς αὔξησεως νὰ εὑρίσκονται καὶ μετὰ ταύτην ἀλλ' ἐκ παραδοχῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ τόπου $|z| \leq 1$ εὑρίσκονται περισσότεραι τῶν $m-p$ ἐνῷ διὰ τὸ πολυώνυμον $F_1(x)$ τὸ ὅποιον λόγῳ τοῦ ἀπειροτοῦ τῆς αὔξησεως ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ πλήθος ὁμοίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ τόπου $|z| \leq 1$ μετὰ τοῦ $f_1(x)$ ἔχομεν ὅτι τοῦτο ἔχει ἀκριβῶς $m-p$ ὅπερ ἀτοπον ἄρα εἰς τὸν τόπον $|z| \leq 1$ ὑπάρχουν τούλαχιστον $p+m$ ὁμοίαι τοῦ $f_1(x)$ καὶ ἐπομένως p τούλαχιστον τοῦ $f(x)$.

8. Μία ἄλλη γενίκευσις¹ τοῦ θεωρήματος τοῦ Kakeya ἀναφερομένη εἰς τὸ σύνολον τῶν ριζῶν εἶναι καὶ ἡ ἐπομένη δίδεται τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_0 + a_1 z + a_2 z^2 + \dots + a_n z^n$$

μὲ συντελεστὰς πραγματικοὺς καὶ θετικούς, ἐὰν τότε μεταξὺ τῶν συντελεστῶν αὐτοῦ ὑφίστανται αἱ σχέσεις

$$(A) \quad p a_\lambda - a_{\lambda-1} > 0 \quad p > 0 \quad \lambda=1, 2, \dots, n$$

ὅλαι αἱ ὁμοίαι τοῦ δοθέντος πολυωνύμου εὑρίσκονται ἐντὸς κύκλου ἀκτίνος p ἡ ἀπόδειξις τῆς προτάσεως ταύτης εἶναι σχεδὸν προφανῆς καθόσον δὲν ἔχομεν παρὰ εἰς τὸ δοθὲν πολυώνυμον $\varphi(z)$ νὰ ἔκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν $z = px$ ὅτε λαμβάνομεν

$$\varphi(px) = a_0 + a_1 px + a_2 p^2 x^2 + \dots + a_n p^n x^n$$

τοῦ πολυωνύμου διμος τούτου οἱ συντελεσταὶ ὄντες πραγματικοὶ καὶ θετικοὶ πληροῦν δυνάμει τῶν (A) τὰς σχέσεις

$$0 < a_0 < a_1 p < a_2 p^2 < \dots < a_n p^n$$

¹ E. Egervary On a generalisation of a theorem of Kakeya (Acta Litterarum ac scientiarum t. v. p. 78-82).

συμφώνως ἀρα πρὸς τὸ θεώρημα τοῦ Kakeya ὅλαι αἱ δίζαι αὐτοῦ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 1 δυνάμει ἐπομένως τοῦ μετασχηματισμοῦ $z=px$ ὅλαι αἱ δίζαι τοῦ φ(z) εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος p.

9. Ἐδειχθῇ ἀνωτέρῳ ὅτι ἔὰν διὰ τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_m z^m + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_1 z + a_0$$

ἰσχύουν αἱ συνθῆκαι

$$|a_m| > |a_i| \quad i=0, 1, 2, \dots, m-1$$

ὅλαι αἱ δίζαι τοῦ φ(z) εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2. Θὰ δεῖσθωμεν τῷρα ὅτι ἔὰν διὰ τὸ ἴδιον πολυώνυμον φ(z) ἰσχύουν αἱ συνθῆκαι

$$(1) \quad |a_{m-1}| > |a_i| \quad i=0, 1, 2, \dots, m-2$$

(m-1) δίζαι τοῦ πολυωνύμου τούτου εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 4 ἢ 2². Πράγματι ἔὰν εἰς τὸ φ(z) ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν

$$z = 2x$$

λαμβάνομεν ὡς μετασχηματισμένον πολυώνυμον τούτου τὸ

$$\begin{aligned} \varphi_1(x) &= 2^m a_m x^m + 2^{m-1} a_{m-1} x^{m-1} + 2^{m-2} a_{m-2} x^{m-2} + \dots + \\ &+ 2 a_1 x + a_0 \equiv b_m x^m + b_{m-1} x^{m-1} + b_{m-2} x^{m-2} + \dots + b_1 x + b_0 \end{aligned}$$

ὅπότε διὰ νὰ δειχθῇ τὸ προηγούμενον ἀρκεῖ προφανῶς νὰ δειχθῇ ὅτι τὸ φ₁(x) ἔχει (m-1) δίζαις ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2, τὸ δποῖον ὄντως συμβαίνει καθόσον ἐκ τῶν (1) προκύπτει

$$2^{m-1} |a_{m-1}| > 2^{m-2} |a_{m-2}| + \dots + 2 |a_1| + |a_0|$$

$$\text{ἢ } (2) \quad |b_{m-1}| > |b_{m-2}| + |b_{m-3}| + \dots + |b_1| + |b_0|$$

Ἐὰν ἐπομένως —ξ εἶναι ἡ μεγαλειτέρου μέτρου δίζαι τοῦ φ₁(x) δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν $|-ξ| \geq 2$ διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὅλαι αἱ δίζαι τοῦ φ₁(x) θὰ ἥσαν ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2 καὶ τὸ θεώρημά μας θὰ ἥτο ἐκ τῶν προτέρων ἀληθές. Τούτου τεθέντος δὲν διαιρέσω-

μεν τὸ πολυώνυμον $\varphi_1(x)$ διὰ τοῦ διωνύμου $(x+\xi)$ λαμβάνομεν

$$F(x) \equiv \frac{\varphi_1(x)}{x+\xi} \equiv B_{m-1} x^{m-1} + B_{m-2} x^{m-2} + \dots + B_1 x + B_0$$

ῶς γνωστὸν ὅμως οἱ συντελεσταὶ τοῦ πολιωνύμου τούτου συνδέονται μὲ τοὺς τοῦ $\varphi_1(x)$ διὰ τῶν ἐπομένων σχέσεων

$$(3) \quad b_m = B_{m-1}, \quad b_{m-1} = B_{m-2} + \xi B_{m-1}, \quad b_{m-2} = B_{m-3} + \\ + \xi B_{m-2} \dots b_1 = B_0 + \xi B_1, \quad b_0 = \xi B_0$$

Ἔὰν λοιπὸν συνδιάσωμεν τὰς σχέσεις ταύτας μὲ τὴν (2) λαμβάνομεν

$$(4) \quad |B_{m-2} + \xi B_{m-1}| > |B_{m-3} + \xi B_{m-2}| + \dots + |B_0 + \\ + \xi B_1| + |\xi B_0|$$

$$\text{ἢ } (5) \quad |B_{m-2}| + |\xi| |B_{m-1}| > |\xi| |B_{m-2}| - |B_{m-3}| \\ + \dots + |\xi| |B_1| - |B_0| + |\xi| |B_0|$$

$$\text{ἢ } (6) \quad |B_{m-1}| > \frac{|\xi|^{-1}}{|\xi|} \left\{ |B_{m-2}| + |B_{m-3}| + \dots + |B_1| + \right. \\ \left. + |B_0| \right\}$$

ἐπειδὴ δὸς ἐξ ὑποθέσεως $|\xi| \geq 2$ ἐπεταῦ $\frac{|\xi|^{-1}}{|\xi|} \geq \frac{1}{2}$ καὶ ἐπομένως

$$(7) \quad |B_{m-1}| > \frac{|B_{m-2}| + |B_{m-3}| + \dots + |B_1| + |B_0|}{2}$$

Ἐκ τῆς ὁποίας πάλιν προκύπτει ἡ ἐπομένη

$$(8) \quad |B_{m-1}| > \frac{|B_{m-2}|}{2} + \frac{|B_{m-3}|}{2^2} + \dots + \frac{|B_1|}{2^{m-2}} + \frac{|B_0|}{2^{m-1}}$$

$$\text{ἢ } (9) \quad 2^{m-1} |B_{m-1}| > 2^{m-2} |B_{m-2}| + 2^{m-3} |B_{m-3}| + \\ + \dots + 2 |B_1| + |B_0|$$

ἢ τελευταία αὕτη ἀνισότης δεικνύει προφανῶς ὅτι ἐὰν εἰς τὸ πολυώνυμον $F(x)$ ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμόν

$$x = 2 y$$

Τὸ προκινπτον μετασχηματισμένον πολινώνυμον ὡς πρὸς γ ἢ ἄλλῃ τὸν οιντελεστιὴν τῆς μεγαλειτέρας δυνάμεως τοῦ γ κατὰ μέτρον μεταλείτερον τοῦ ἀθροίσματος τῶν μετρων δλων τῶν ἀλλων συντελεστῶν. Καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν δειχθεῖσαν πρότασιν (§ 5) δλαι αἱ δίζαι αὐτοῦ ὑδρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς μονάδος. "Αρα δλαι αἱ δίζαι τοῦ F(x) δυνάμει τοῦ μετασχηματισμοῦ $x = 2y$ ὑδρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2. Ἐπομένως τὸ φ₁(x) ἔχει (m-1) δίζαις ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ φ(z) ἔχει δμοίως (m-1) δίζαις ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2².

10. Ἡ γενίκευσις τῆς ἀνωτέρω προτάσεως εἶναι σχεδὸν προφανὴς καὶ ἐπιτυγχάνεται ὡς ἔπειται.

Γενικεύομεν πρῶτον τὴν δειχθεῖσαν ἥδη πρότασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐὰν εἰς τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_m z^m + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_1 z + a_0$$

$$|a_m| > |a_{m-1}| + |a_{m-2}| + \dots + |a_1| + |a_0|$$

δλαι αἱ δίζαι τοῦ πολυωνύμου τούτου εὑδρίσκονται ἐντὸς κύκλου ἀκτίνος 1 ἢ 2°. Διὰ τὴν γενίκευσιν ταύτην ὑποθέτομεν δτι διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἥν

$$|a_{m-k+1}| > |a_{m-k}| + |a_{m-k-1}| + \dots + |a_1| + |a_0|$$

τὸ πολυώνυμον φ(z) ἔχει m-k+1 δίζαις ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2k-1 καὶ δεικνύομεν ἀκολούθως δτι ἐὰν

$$|a_{m-k}| > |a_{m-k-1}| + |a_{m-k-2}| + \dots + |a_1| + |a_0|$$

m-k δίζαι αὐτοῦ εὑδρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2k. Ἡ ἀπόδειξις γίνεται καθὼς καὶ εἰς τὴν προηγούμενην μερικὴν περίπτωσιν θεωροῦμεν δηλαδὴ τὸ πολυώνυμον.

$$\begin{aligned} \varphi(z) &\equiv a_m z^m + \dots + a_{m-k+1} z^{m-k+1} + a_{m-k} z^{m-k} \\ &\quad + a_{m-k-1} z^{m-k-1} + \dots + a_1 z + a_0 \end{aligned}$$

διὰ τὸ ὅποιον ὑποθέτομεν

$$(1) \quad |a_{m-k}| > |a_{m-k-1}| + |a_{m-k-2}| + \dots + |a_1| + |a_0|$$

θεωροῦμεν δ' ἀκολούθως τὴν μεγαλειτέρου μέτρου δίζαν τούτου ἡτος ἔστω
ἡ·ξ (τὴν δίζαν ταύτην δυνάμεθα ὡς καὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις νὰ ὑπο-
θέσωμεν μεγαλειτέραν ἥ ́η σημ τοῦ 2 ἄρα καὶ τοῦ 2) καὶ διαιροῦμεν τὸ φ'(z)
διὰ τοῦ διωνύμου $z + \xi$ δτε λαμβάνομεν τὸ πολυώνυμον

$$F(z) = B_{m-1} z^{m-1} + B_{m-2} z^{m-2} + \dots + B_{m-k} z^{m-k} + B_{m-k-1} z^{m-k-1} + \dots + B_1 z + B_0$$

Ἐκ τῆς σχέσεως (1) καὶ ἐκ τῶν γνωστῶν σχέσεων αἵτινες συνδέουν τοὺς
συντελεστὰς τοῦ φ(z) μὲ τοὺς τοῦ F(z) ἔχομεν

$$(2) \quad |B_{m-k-1} + \xi B_{m-k}| > |B_{m-k-2} + \xi B_{m-k-1}| + \dots + \\ + |B_0 + \xi B_1| + |\xi B_0| \\ \text{ἢ } |B_{m-k}| > \frac{|\xi| - 1}{|\xi|} \left\{ |B_{m-k-1}| + |B_{m-k-2}| + \dots + \right. \\ \left. + |B_1| + |B_0| \right\} \\ \text{ἢ } |B_{m-k}| > \frac{|B_{m-k-1}| + |B_{m-k-2}| + \dots + |B_1| + |B_0|}{2} \\ \text{ἢ } (3) \quad 2 |B_{m-k}| > 2 |B_{m-k-1}| + 2 |B_{m-k-2}| + \dots + \\ + 2 |B_1| + |B_0|$$

ἥ τελευταίνια αὕτη σχέσις δεικνύει δτι ἐὰν εἰς τὸ πολυώνυμον F(z) ἐκτε-
λέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν

$$z = 2x$$

τὸ μετασχηματισμένον πολυώνυμον τούτουτὸ δποῖον εἶναι τὸ

$$f(x) \equiv F(2x) \equiv 2^{m-1} B_{m-1} x^{m-1} + 2^{m-k} B_{m-k} x^{m-k} + 2 B_1 x + B_0$$

ἔχει τὸν συντελεστὴν 2^{m-k} B_{m-k} δ ὅποιος προφανῶς ἀπέχει ἀπὸ τοῦ πρώ-
του (k-1) θέσεις κατὰ μέτρου μεγαλειτέρου τοῦ ἀθροίσματος τῶν μέτρων
τῶν ἑπομένων του. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὴν γενομένην ὑπόθεσιν τὸ
f(x) ἔχει m-k δίζας ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2^{k-1} ἄρα δυνάμει τοῦ με-

τασχηματισμού $z = 2x$ τὸ $F(x)$ θὰ ἔχῃ $m-k$ δίζας ἐντὸς τοῦ κύκλου
 $\overset{k}{\underset{\wedge}{\text{άκτινος}}}$ 2 ἄρα τὸ $\varphi(z)$ $m-k$ δίζας ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κύκλου.

11. Κατόπιν τῆς προτάσεως ταύτης ἡ πρότασις καθ' ἥν ἐὰν διὰ τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_{m-k} z^{m-k} + a_{m-1} z^{m-1} + \dots + a_1 z + a_0$$

$$|a_{m-k}| > |a_i| \quad i=0, 1, 2, \dots, m-k-1$$

$m-k$ δίζαι τοῦ πολυώνυμου τούτου εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2^{k+1} εἰναι προφανής καθόσον δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐκτελέσωμεν πάλιν τὸν μετασχηματισμὸν $z=2x$ δτε εἰς τὸ μετασχηματισμένον πολυώνυμον δ συντελεστὴς τοῦ χ^{m-k} γίνεται κατὰ μέτρον μεγαλείτερος τοῦ ἀθροίσματος τῶν μέτρων δλων τῶν ἐπομένων του καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν προηγουμένην πρότασιν τὸ μετασχηματισμένον θὰ ἔχῃ $m-k$ δίζας ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτῖνος 2 $\overset{k}{\underset{\wedge}{\text{άκτινος}}}$ 2.

12. Πόρισμα. Εἰς προηγουμένην μας ἐργασίαν ¹ ἔχομεν δεῖξει δτι ἐὰν δοθῇ τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_0 + a_p z^p + \dots + a_{p+k} z^{p+k}$$

δυνάμεθα νὰ εῦρωμεν ἕνα σταθερὸν ἀριθμὸν Λ ($a_0, a_1, \dots, a_p$) ἐξαρτώμενον ἐκ τῶν $a_0, a_1, \dots, a_p$ τοιοῦτον ὥστε δταν εἰς τὸ $\varphi(z)$ ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν $z=\Lambda x$ διὰ τὸ μετασχηματισμένον πολυώνυμον

$$\varphi(\Lambda x) = A_0 + A_1 x + A_2 x^2 + \dots + A_p x^p + \dots + A_{p+k} x^{p+k}$$

νὰ ἔχωμεν τὰς σχέσεις

$$(\Sigma) \quad |A_p| > |A_i| \quad i=0, 1, 2, \dots, p-1$$

Ἐὰν ἐπομένως εἰς τὸ δοθὲν πολυώνυμον $\varphi(z)$ ὑποθέσωμεν $a_0 = 1$ καὶ ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν $z=\Lambda x$ τὸ προκύπτον ἐξ αὐτοῦ μετα-

¹ Ι. Παπαδημητρίου. Περὶ τῶν διζῶν τῶν πολυωνύμων (Δελτίον 'Ελλ. Μαθ. Επαιρίας Τόμ. ΙΕ, τεῦχος Β'.

σχηματισμένον πολυώνυμον ώς πρὸς τὸ x πληροῦν τὰς σχέσεις (Σ) θὰ ἔχῃ p δίζας σιμφώνως πρὸς τὸ προσηγούμενον θεώρημα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος 2^{k+1} ἅρα τὸ πολυώνυμον $\varphi(z)$, p δίζας ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀκτίνος

$$\Lambda(a_1, a_2, \dots, a_p) 2^{k+1} \equiv \varphi(a_1 a_2 \dots a_p, k)$$

Συνάγομεν δθεν μετὰ τοῦ π . Montel διι τῇ ἐξίσωσις

$$1 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots + a_p x^p + \dots + a_{p+k} x^{p+k} = 0$$

ἔχει p δίζας ἐντὸς κύκλου ἀκτίνος $\varphi(a_1, a_2, \dots, a_p, k)$

13. Θὰ θεωρήσωμεν ἡδη τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) \equiv a_0 + a_1 z + a^2 z^2 + \dots + a_{m-1} z^{m-1} + z^m \quad a_0 \neq 0$$

μὲ τυχόντας συντελεστὰς μὴ ὑποκειμένους εἰς οὐδεμίαν συνθήκην καὶ θὰ ζητήσωμεν νὰ εὔρωμεν ἀνώτερον δριον τῶν p πρότων διέζων αὐτοῦ (αἱ δίζαι $z_1, z_2, \dots, z_p, \dots, z_m$ ὑποτίθενται διατεταγμέναι κατὰ τάξιν μέτρου αὐθισοντος ἥτοι ὑποθέτομεν $|z_1| \leq |z_2| \leq \dots \leq |z_p| \leq \dots \leq |z_m|$). Αιὰ τὴν εὔρεσιν τοῦ τοιούτου δρίου θὰ στηριχθῶμεν εἰς τὴν παρατήρησιν διι ἐὰν δοθῆ τὸ πολυώνυμον

$$\sigma(x) \equiv A_0 + A_1 x + \dots + A_p x^p + \dots + A_{k-1} x^{k-1} + x^k$$

τοῦ δροίου ἔξι ὑποθέσεως δλαι αἱ δίζαι κατὰ μέτρον εἶναι μεγαλείτεραι ἢ ἵσπι τῆς μονάδος καὶ ἐὰν αἱ δίζαι αὗται εἶναι αἱ $x_1, x_2, \dots, x_k$ ($|x_1|$

$\leq |x_2| \leq \dots \leq |x_k|$) ἔχομεν ἀσφαλῶς

$$|x_\lambda| \leq \sqrt[k-\lambda+1]{|A_0|} \quad \lambda = 1, 2, 3, \dots, k$$

καθόσον ἐπ τῶν

$1 \leq |x_1| \leq |x_2| \leq \dots \leq |x_{\lambda-1}| \leq |x_\lambda| \leq |x_{\lambda+1}| \leq \dots \leq |x_k|$
προκίντει

$$|x_\lambda|^{k-\lambda+1} \leq |x_1| + |x_2| + \dots + |x_{\lambda-1}| + |x_\lambda|^{k-\lambda+1} \leq |x_1| + |x_2| + \dots$$

$$\dots |x_{k-1}| + |x_k| + \dots + |x_m| = |A_0|$$

άρα και

$$|x_k| \leq \sqrt{|A_0|}$$

Τούτων τεθέντων είς τὸ πολυώνυμον φ(z) ἀς ἐκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν

$$Z = \frac{1}{x}$$

λαμβάνομεν τότε ὡς μετασχηματισμένον πολυώνυμον τοῦ φ(z) τὸ

$$x^m \varphi\left(\frac{1}{x}\right) = f(x) = a_0 x^m + a_1 x^{m-1} + \dots + a_{m-1} x + 1$$

τὸ ὅποιον προφανῶς ἔχει τὰς αὐτὰς δίζας μὲ τὸ πολυώνυμον

$$f(x) = x^m + \frac{a_1}{a_0} x^{m-1} + \frac{a_2}{a_0} x^{m-2} + \dots + \frac{a_{m-1}}{a_0} x + \frac{1}{a_0}$$

τοῦ πολυωνύμου τούτου κατὰ τὴν γνωστὴν πρότασιν τοῦ Walsh ὅλαι αἱ δίζαι εὑρίσκονται ἐντὸς ἢ ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου ἀκτῖνος

$$R = \left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m}} + \left| \frac{a_1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m-1}} + \dots + \left| \frac{a_{m-1}}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}} + \left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}}$$

ἥτοι ἔχομεν

$$\left| \frac{1}{z_i} \right| = |x_i| \leq \left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m}} + \left| \frac{a_1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m-1}} + \dots + \left| \frac{a_{m-1}}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}} + \left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}}$$

$$i = 1, 2, 3, \dots, m$$

άρα και

$$\left| z_i \right| \geq \frac{1}{\left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m}} + \left| \frac{a_1}{a_0} \right|^{\frac{1}{m-1}} + \dots + \left| \frac{a_{m-1}}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}} + \left| \frac{1}{a_0} \right|^{\frac{1}{2}}} = K$$

χάρις ὅμως είς τὴν ἀνισότητα ταύτην ἔὰν είς τὸ πολυώνυμον

$$\varphi(z) = a_0 + a_1 z + a_2 z^2 + \dots + a_{m-1} z^{m-1} + a_m z^m$$

έκτελέσωμεν τὸν μετασχηματισμὸν $y = \frac{z}{k}$. Τὸ ὡς πρὸς y μετασχηματισμένον πολνάνυμιον τοῦ $\varphi(z)$ ἔτοι τὸ

$$\varphi(yk) \equiv a_0 + a_1 ky + a_2 k^2 y^2 + \dots + a_{m-1} k^{m-1} y^{m-1} + a_m k^m y^m$$

ἢ τὸ

$$F(y) \equiv \frac{\frac{a_0}{m}}{k} + \frac{\frac{a_0}{m-1}}{k} y + \dots + \frac{\frac{a_{m-1}}{1}}{k} y^{m-1} + \frac{a_m}{k} y^m$$

ἔχει δλας τὰς διέτας αὐτοῦ μεγαλειτέρας τῆς μονάδος καὶ ἐπομένως

$$|y_p| \leq \sqrt{\frac{|\alpha_0|}{k^m}} \quad p = 1, 2, 3, \dots, m$$

αρια καὶ

$$|z_p| \leq \sqrt{\frac{|\alpha_0|}{k^m}} \cdot k$$

δυνάμει τοῦ γενομένου μετασχηματισμοῦ $y = \frac{z}{k}$ ἢ ἐὰν ἀτικαταστήσωμεν τὸ K διὰ τῆς τιμῆς του

$$|z_p| \leq |\alpha_0|^{\frac{1}{m-p+1}} \left\{ \left| \frac{1}{\alpha_0} \right|^{\frac{1}{m}} + \left| \frac{a_1}{\alpha_0} \right|^{\frac{1}{m-1}} + \dots + \left| \frac{a_2}{\alpha_0} \right|^{\frac{1}{2}} + \left| \frac{a_1}{\alpha_0} \right| \right\}^{\frac{p-1}{m-p+1}}$$

ἢ σχέσις αὗτη χορηγεῖ προφανῶς ἀνώτερον δριον τῶν p πρώτων διέτων τοῦ $\varphi(z)$. Τὸ εὑρεθὲν δριον ἀς ἐφαρμόσωμεν εἰς τὴν ἔξισωσιν

$$x^3 - \frac{1}{8} = 0$$

ἔχομεν προφανῶς $a_0 = -\frac{1}{8}$, $a_1 = a_2 = 0$, $m = 3$. Εὰν ἐπομένως θέ-

σωιτεν $p=2$ λαμβάνοιτεν

$$|z_2| \leq \left(\frac{1}{8}\right)^{\frac{1}{2}} (2)^{\frac{1}{2}} = \frac{1}{2}$$

Έαν πάλιν θέσωμεν $p=1$ έχομεν

$$|z_1| \leq \left(\frac{1}{8}\right)^{\frac{1}{3}} = \frac{1}{2}$$

και τέλος έλιν θέσωμεν $p=3$ λαμβάνομεν

$$|z_3| \leq \left(\frac{1}{8}\right)^{\frac{2}{3}} = \frac{1}{2}$$

Βλέπομεν ότιν και ἐκ τοῦ προκειμένου παραδείγματος διτ τὸ εὐρεθὲν δριον ἔξικνεῖται ἐνίστεται και μέχρι τῶν ὁζῶν. Ἐν τοῖς προηγουμένοις ὑπετέθη a_0 ότο η ὑπόθεσις δύμως αὕτη δὲν περιορίζει τὸ ζήτημα καθόσον ἔαν εἰς τὸ πολυώνυμον $\varphi(z)$ συμβῆ $a_0=a_1=a_2=\dots=a_{\lambda-1}=0$ θὰ έχωμεν

$$\varphi(z) = a_\lambda z^\lambda + a_{\lambda+1} z^{\lambda+1} + \dots + a_{m-1} z^{m-1} + z^m \equiv z^\lambda \varphi_1(z)$$

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ $\varphi(z)$ έχει προφανῶς τὴν διῆσαν $z=0$ πολλαπλῆν βαθμοῦ πολλαπλότητος λόσον δ' ἀφορᾶ τὰς λοιπὰς ἐφαρμόζομεν τὰ προηγούμενα ἐπὶ τοῦ πολυωνύμου $\varphi_1(z)$, τὸ δοτοῖον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἀφοῦ $a_\lambda \neq 0$